

Oikeuskäytäntö, johon unionin yleinen tuomioistuin viittasi laillisuusolettaman soveltamiseksi, koskee muun tyyppisiä tilanteita, eikä sitä sen vuoksi voida soveltaa nyt käsiteltävässä tapauksessa.

Muiden asiakirjojen olemassaolosta esitettyjen aihetodisteiden huomiotta jättäminen: Valittaja riitauttaa uudelleen esittämillään lausumilla unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan valittaja ei ole esittänyt muiden asiakirjojen olemassaolosta sellaisia aihetodisteita, joiden perusteella tämä olisi katsottava toteennäytetyksi.

Valittajan avoimuusvaatimuksesta esittämän lausuman virheellinen huomiotta jättäminen: Valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin olettaa virheellisesti, että muiden asiakirjojen olemassaoloa koskeva komission väite pitää paikkansa, ja menettelee siten virheellisesti jättäessään huomiotta valittajan lausuman avoimuusvaatimuksesta.

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 145, s. 43.

Kanne 4.7.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-443/18)

(2018/C 294/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers ja D. Bianchi)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan,

1) ettei Italian tasavalta ole noudattanut

- täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/789 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt takaamatta, että rajoitusalueelta poistetaan välittömästi ainakin kaikki Xylella fastidiosan tartuttamat kasvit enintään 20 kilometrin etäisyydellä rajoitusalueen ja muun unionin alueen välisestä rajasta;
- täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/789 6 artiklan 7 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt takaamatta, että Xylella fastidiosan esiintymistä seurataan tarkoituksenmukaisina ajankohtina tehtävin vuotuisin kartoituksin;
- direktiivin 2000/29/EY ⁽²⁾ 16 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan eikä SEUT 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettua velvoitettaan lojaaliin yhteistyöhön, koska se on lisäksi toistuvasti laiminlyönyt välittömät toimenpiteet estääkseen Xylella fastidiosan leviämisen jättämällä toistuvasti noudattamatta päätökseen (EU) 2015/789 perustuvia velvollisuuksiaan mainituilla tartuntavyöhykkeillä, mikä on mahdollistanut taudin myöhemmän leviämisen, ja jättämällä noudattamatta sille täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/789 6 artiklan 2, 7 ja 9 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohdassa sekä 7 kohdassa asetettuja velvoitteita.

2) Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio käytettävissä olevista tiedoista, jotka perustuvat Italian tasavallan antamiin tietoihin, komissio suorittamiin tarkastuksiin ja elintarviketurvallisuusviranomaisen sekä muiden laitosten tieteellisiin lausuntoihin, ilmenee, että tarkastukset on suoritettu myöhässä, että tartunnan saaneiden kasvien poistamisessa on esiintynyt huomattavia viiveitä tai niitä ei ole poistettu ollenkaan, ja ettei näin ole tapahtunut pelkästään perustellun lausunnon lähettämisaikankohtaan asti vaan koko ajan tämän kanteen nostamiseen asti. Komissio katsoo siis näytetyksi, että Italia on jatkuvasti ja yleisesti jättänyt noudattamatta edellä mainituissa artikloissa asetetun velvoitteensa estää kyseisen taudin leviäminen.

(¹) Toimenpiteistä *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) -organismin unioniin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseksi 18.5.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/789 (EUVL L 125, s. 36).

(²) Kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8.5.2000 annettu komission direktiivi 2000/29/EY (EYVL L 169, s. 1).
